

عنوان مقاله:

بررسی چرخه ی سیاست گذاری افزایش جمعیت در جمهوری اسلامی ایران (با تمرکز بر دوره ی چهارم سیاست های جمعیتی)

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 12، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

روح اله اسلامی - دانشگاه فردوسی مشهد

محبوبه فرخاری - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد - ایران

خلاصه مقاله:

جمعیت یکی از مولفه های قدرت ملی هر کشوری است لذا میزان جمعیت بهینه و سیاست گذاری در جهت نیل به آن ، همواره ازدغدغه های دولت ها است. در سال های اخیر به دلیل تغییر ناگهانی روند و الگوهای باروری مساله ی کاهش جمعیت تبدیل به یکی از مسائل عمده ایران شده است. در همین راستا و در پاسخ به تبعات احتمالی کاهش شدید میزان باروری، دولتمردان و سیاستگذاران جامعه از اواخر دهه ی ۸۰ به تجدیدنظر در سیاست های جمعیتی پرداخته اند. این پژوهش قصد دارد با استفاده از نظریه ی سیستمی در پاسخ به پرسش چگونگی چرخه ی سیاست گذاری افزایش جمعیت در ایران به توصیف مراحل گوناگون این امر پرداخته و اهداف و ابزار این سیاست را مورد ارزیابی قرار دهد. به نظر می رسد طرح جوانی جمعیت با توجه به انباشت مسائل موجود در حوزه ی اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی در جمهوری اسلامی ، همچنان از اولویت برای ورود به سیستم برخوردار نیست. کما اینکه ابزار و سیاست های تشویقی و تنبیهی اعمال شده نیز به جهت ناکافی بودن، ناکارآمدی و نقض حقوق شهروندی سودبخش واقع نخواهند شد.

کلمات کلیدی:

ایران، سیاست گذاری، افزایش جمعیت، باروری، سیاست های جمعیتی، طرح جوانی جمعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919318>

